

СВЕТОСЛАВ ИВАНОВ
ТАЗИ СУТРИН ПАРКЪТ Е
МОКЪР И ТЪЖЕН...

chitanka.info

*Тази сутрин паркът е мокър и тъжен.
Само свраки се разхождат из него.
Пейките са потъмнели и мокри — сълзите
на разлюбени влюбени и жални несretи.
Аз дойдох, а какво ли намирам в алеите?
Не получих покой на нощта под одеалото.
И кафето не пих, сутринта бе сприхава.
Скрих се на завет, под дървета, край храстите.
Само крадливите цигани се вглеждат в лицето ми
питащо.
Изморих се от ходене, а алеите — пусти са.
Свраки и врани спорят със мене преграждало.
Газя из локвите, горчи от цигарите.
А небето над мен, раздира корем по дърветата —
бременно, тежко — ще проплаче след малко.
Аз вървя, не намирам покой и излишен съм.
В парка е пусто без тебе.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.